

Nakladatelství OLYMPIA a. s.,
Klimentská 1, 110 15 Praha 1,
P. O. BOX 11,
tel.: 02/248 10 146,
fax: 02/231 51 36,
E - mail: olympia@mbox.vol.cz

knihovna časopisu **gól**

Redakce časopisu GÓL,
Klimentská 1, 110 15 Praha 1
P. O. BOX 11,
tel. + fax: 02/231 30 38

TRENÉRSKÉ LISTY

ČÍSLO 25
ROK 2001

ČSLH
Za elektrárnou 490
170 00 Praha 7
tel.: 02/ 333 79 248
02/ 333 81 674
fax: 02/ 311 60 96
E-mail: ciha@mbox.speed.cz

OBSAH

Úvod

- 1. Herní koncepce NM „ČR 16“, filosofie výběru, individuální nedostatky ve hře této věkové kategorie a návrhy na jejich odstraňování /J. Beck, K. Najman/**
- 2. Herní koncepce NM „ČR 17“, filosofie výběru, individuální nedostatky ve hře této věkové kategorie a návrhy na jejich odstraňování /B.Kopřiva/**
- 3. Herní koncepce NM „ČR 18“, filosofie výběru, individuální nedostatky ve hře této věkové kategorie a návrhy na jejich odstraňování /J. Kalous, Z. Čech/**

Přpravili :

trenéři NM

ČR „16“ Karel Najman, Jaroslav Beck

ČR „17“ Břetislav Kopřiva

ČR „18“ Jiří Kalous, Zdeněk Čech

Zdeněk Pavliš /ústř. metodik ČSLH/

Úvod

Mládežnické reprezentace v ledním hokeji představují tradičně první konfrontaci úrovně našeho hokeje s ostatním hokejovým světem. V celé naší novodobé historii patří náš mládežnický hokej ke špičce v evropském i světovém měřítku. Důkazem toho může být získání prvních titulů mistrů světa v kategorii 20 ti - letých v roce 2000 a 2001. Na druhé straně si ale všichni uvědomujeme, že určité rezervy máme v kategorii 18 ti letých, kde jsme od roku 1994 nezískali na MSJ /dříve MEJ/ žádnou medaili.

První tvorba národního družstva /ČR „16“/ je především výsledkem a vyvrcholením práce trenérů v žákovských kategoriích, především v systému sportovních tříd. Vyšší věkové kategorie jsou pak obrazem a odrazem práce trenérů v kategoriích dorostu a juniorů.

Všichni trenéři, kteří někdy pracovali či pracují s mládežnickými výběry ví, že výsledek utkání nebo umístění v turnaji není vždy jediným měřítkem a kritériem úrovně technicko – taktické vyspělosti hráčů. Z tohoto důvodu se pokusíme smysluplným způsobem informovat trenérskou veřejnost o práci trenérů u NM ČR“16 – 18“. Soustředíme se především na tvorbu týmu /filozofii výběru/, na herní koncepci týmu, na předání zkušeností z mezinárodních utkání a na nedostatky hráčů spojené s návrhy na jejich odstranění.

Herní koncepce týmu ČR „16“ 2000/2001

Trenéři - K. Najman, J. Beck

Herní koncepce pro nás představuje komplex kondičních, psychických a technických projevů týmu ve hře.

Koncepce sama je integrací všech dovedností, modelů soustředění, kempů až po strategii tvorby týmu, systému hry v obraně a v útoku, včetně komunikace s hráči a strategii v utkáních.

U týmu „16“ jsou dva základní faktory, které stavbu herní koncepce ovlivňují.

- a) Proces integrace herních dovedností a taktické vyspělosti jednotlivců je na počátku maximálního rozvoje.
- b) Neznáme úroveň mentální vyspělosti hráčů a úroveň zvládnutí systému hry a herní strategie.

Výběr hráčů

- 1) Představuje systém regionálních turnajů a závěrečný turnaj – finále regionů. Finálové turnaje jsou sledovány a vyhodnocovány skupinou pozorovatelů a výsledky pozorování tvoří základ budoucího týmu.
- 2) Hráči, kteří již pravidelně startují v EXD ČR a v žákovské kategorii se již neobjevují, případně jsou akceptována doporučení trenérů týmů EXD.

První akcí takto vybraného týmu je letní tréninkový kemp, kam je pozváno celkem 46 – 48 hráčů. První a opakující se zkušeností je značný rozdíl v mentální a zejména taktické vyspělosti hráčů ŽL a EXD. Tento rozdíl se projevuje zejména v tom, že zhruba 50% hráčů vstřebává na tomto kempu první informace o systémech hry v obraně a v útoku. Pro tvorbu herní koncepce je důležité získat co nejrychleji informace o struktuře systému hry v klubech odkud přicházejí. V mírné většině je podle získaných informací praktikován systém obrany – kombinovaná obrana 2-1-2 nebo zónový presink v rozestavení 2-1-2 s bránícím středním útočníkem. Ve středním pásmu přechází 2-1-2 na obranu 3-3 s dobruslováním forčeků. V obraném pásmu 2-1-2 s bránícím středním útočníkem.

Většina hráčů (asi 70%) se neumí vyjádřit, případně reprodukovat pokyny ke zvládnutí systémů hry.

Tvora herní koncepce je v tomto ovlivňována nedostatkem času a poznáním schopností a vlastností hráčů. Při úvodní akci necháváme zpočátku ve hře volnost řešení v obraně i v útoku. Vyžadujeme agresivitu, forčekování v útočném pásmu, dobruslování do středního pásma, a presinkové obsazování v obraném pásmu. V rozestavení 2-1-2 důraz na silnou a slabou stranu. Některá z pětic podporuje obranné rozestavení 1-3-1. Zde respektujeme vlastní iniciativu zkušenějších hráčů.

V této fázi sledujeme především vhodné typy pro mezinárodní hokej, prověřujeme individuální dovednosti, schopnost improvizace, spolupráce v obranných a útočných kombinacích a reakci na zátěž související s psychickou odolností hráčů. Podporujeme vznik prvních vazeb a snažíme se nutit hráče ke vzájemné komunikaci i na ledě.

Základní struktura systému hry týmu

Důležité jsou především dynamika a proměnlivá pozičnost, přechody z obrany do útoku a opačně, součinnost v herním tvaru. Uplatňujeme agresivní herní varianty.

V útoku – volné rozhodování – aktivita, zvládnutí rizika

V obraně – určitá společná a osobní odpovědnost, agresivita, spolupráce

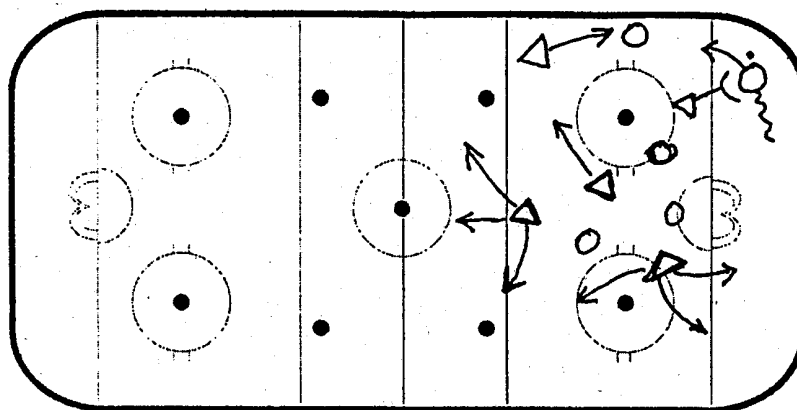
Obrana ČR „16“

Útočné pásmo (obr. 1)

- Nátlaková hra v rozestavení 2-1-2 se staženým bránícím středním útočníkem, u vyspělejších hráčů triangulace.

- Tlak pohybem, nebát se dohrávat osobní souboje

- PK, LK – rozlišit, zda má soupeř zpracovaný kotouč nebo ne

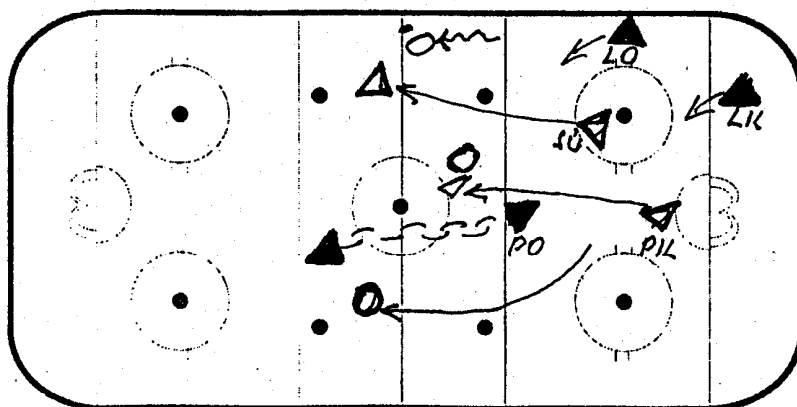

Střední pásmo (obr. 2)

- 3-3 (1-1) s dobruslováním forčekřů

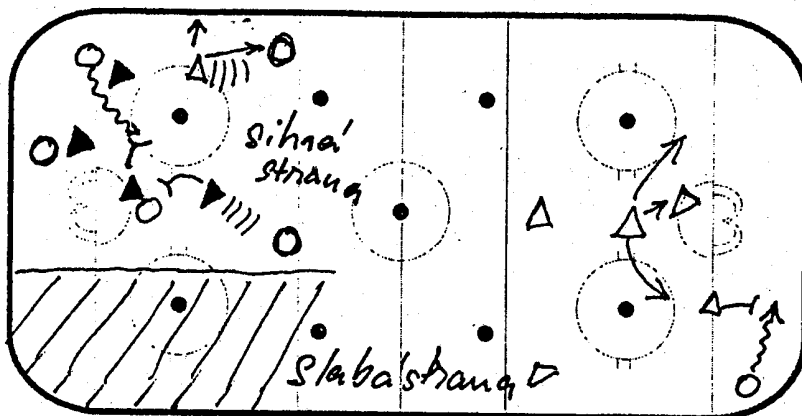
- najetí obloukem, kontakt, nevyrážet na hráče /čelně/, který má zpracovaný kotouče /propadnutí/

- posun hráčů při propadnutí a dobruslení do situace 3-3 či 4-3

Obranné pásmo (obr. 3)

- Přechod na 2-1-2 v agresivním provedení – zónový presink, současně se zmenšením prostoru, odstoupením hráče na ose, obsazení volného obránce
- Přiblížení, kontakt, neutralizace hole, obsazení silné strany se zmenšením prostoru pro vyjetí soupeře z rohu nebo z prostoru za brankou
- Bránící hráč je trvale v boji o kotouč, pokud se neudrží, převzetí spoluhráčem a návrat do zóny
 - agresivní napadání
 - zónová obrana

Výhody 2-1-2 s bránícím SÚ

- vyváženost rozvoje útočníků v obraných a útočných činnostech, častá výměna postů vyplývající ze hry. Rovnoměrné zapojení všech hráčů do útoku a obrany, jednodušší schéma a rozestavení při rozehrávce s velkou variabilitou – LK-SÚ-PK.

Hlavní nedostatky ve hře

Obrana

- celohřišťová bruslařská aktivita – agresivní bruslení, přebírání hráčů, stabilita a trpělivost, vydržet v osobním souboji, rychlost reakce.
- při přechodech a obraných kombinacích malé procento hráčů „dohrává soupeře“. V osobních soubojích si často pomáháme holí, případně držení.

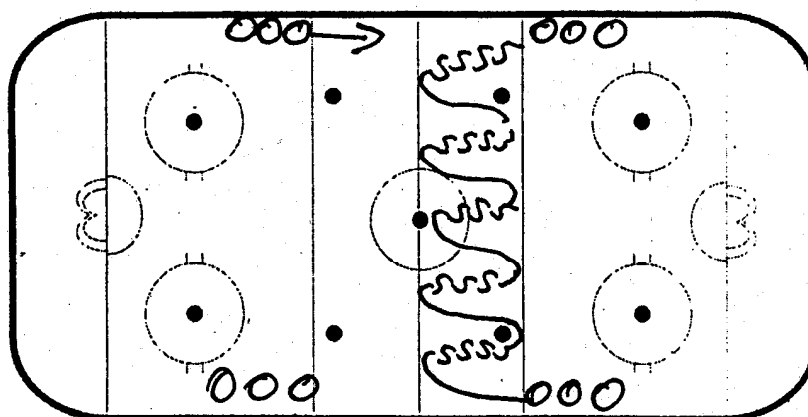
Útok

- odvaha k průniku 1-2
- více směřovat do branky a snaha o razantnější střelbu, častější přímočará průniková přihrávka, po střele akce nekončí – velký zlovyk
- neustále v nácviku uplatňovat – dorážení
 - tečování
 - clonění obránců

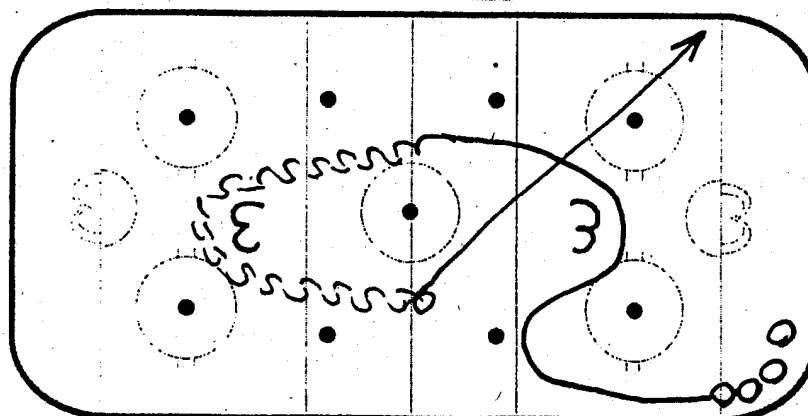
Příklady cvičení na zdokonalování HČJ a herních kombinací /útočných i obranných/

I/ Obratnostní bruslení

Hráči bruslí mezi modrou a červenou čarou vpřed, vzad po pětkách. Dbát na techniku obratu do jízdy vzad, odšlápnutí a vybruslení do jízdy vpřed.

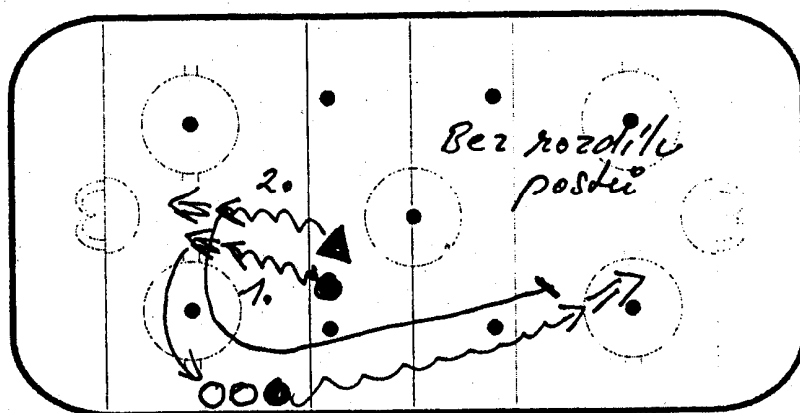

Bruslení v pětících, v obloucích nesmějí hráči dělat bognu, ale musí neustále přešlapovat.

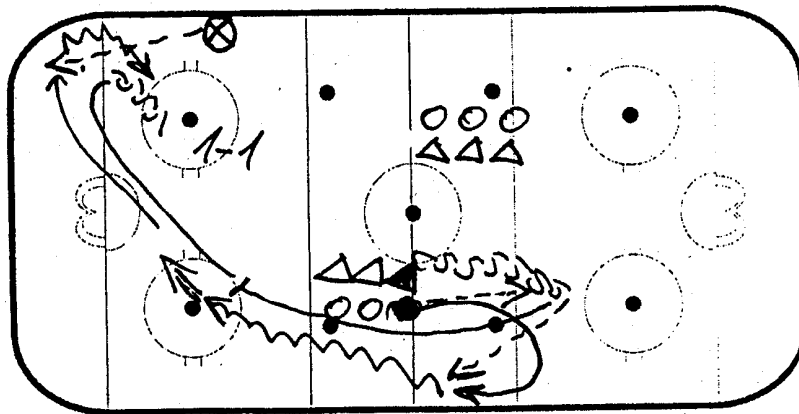
2/ 1-1 s do Bruslováním

Hráči vyjíždí ze dvou zástupů, 1. střílí na branku a jede pro kotouč k mantinelu
2. střílí a do Brusluje 1. hráče, současně z obou stran

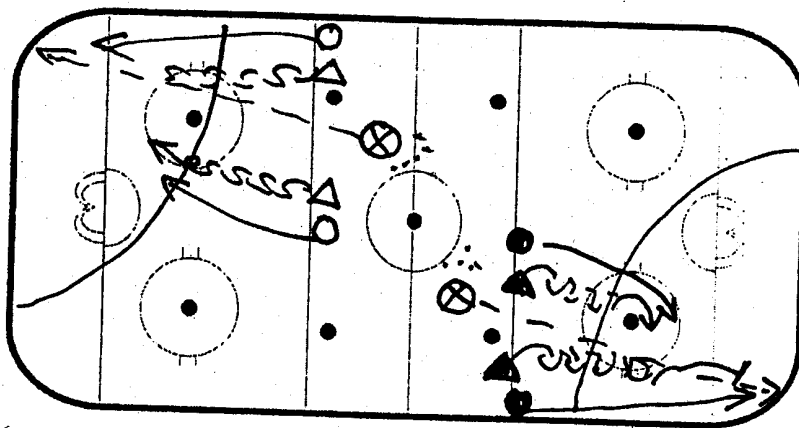
3) Dobruslování a 1-1 z rohu

Obránce bruslí jízdu vzad a přijímá přihrávku od útočníka, který si najíždí k mantinelu. Obránce vy Brusluje a vrací útočníkovi, který jede na branku. Obránce do Brusluje a vytváří na střelce útočníka tlak. Útočník střílí a po střele najíždí do rohu, dostává kotouč od trenéra, obránce ho napadá a vzniká situace 1-1 z rohu.

4) Situace 2-2 v omezeném prostoru

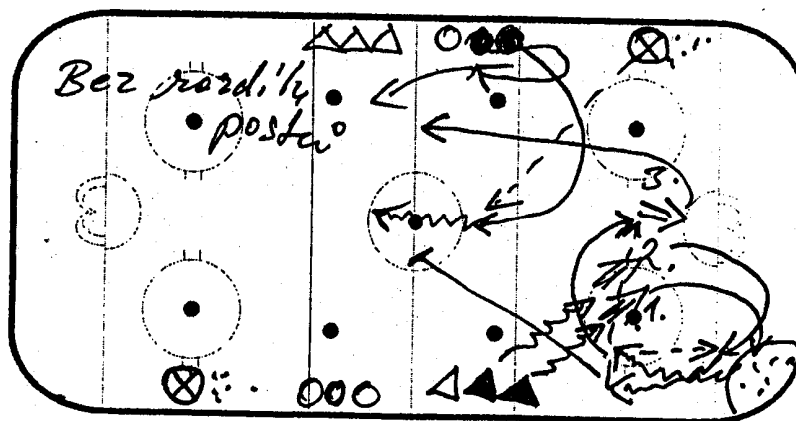
Akce začíná od modré čáry, obránci bruslí jízdu vzad s obratem vpřed, útočníci řeší situaci rotací a vyjetím do střeleckého prostoru, obránci přebírání, navázání osobního kontaktu, osobní souboj

5) Situace 2-2 s dobrušlováním

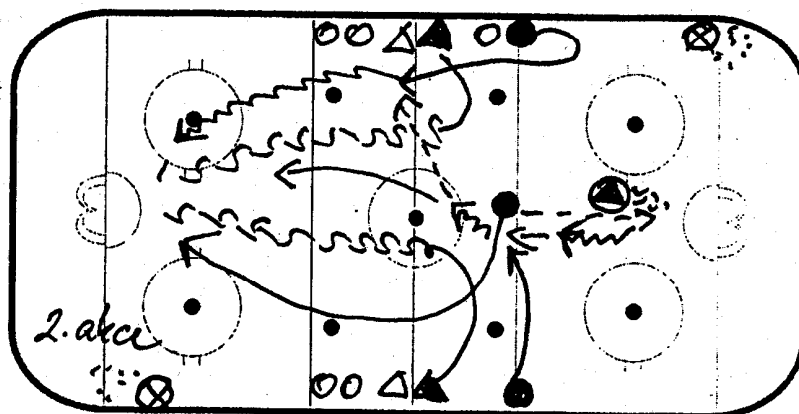
Dva bránící hráči vyjždějí a střílí na branku, první jede do rohu pro kotouč, druhý jede do rotace za ním, zpětná přihrávka od prvního druhému, první najede před branku a po přihrávce střílí. Druhá dvojice si na signál trenéra najíždí a dostává od něj kotouč. Jedou situaci 2-0, první dvojice je dobrušluje.

Po zakončení může následovat další přihrávka od trenéra a řešení situace 2-2 ve třetině.

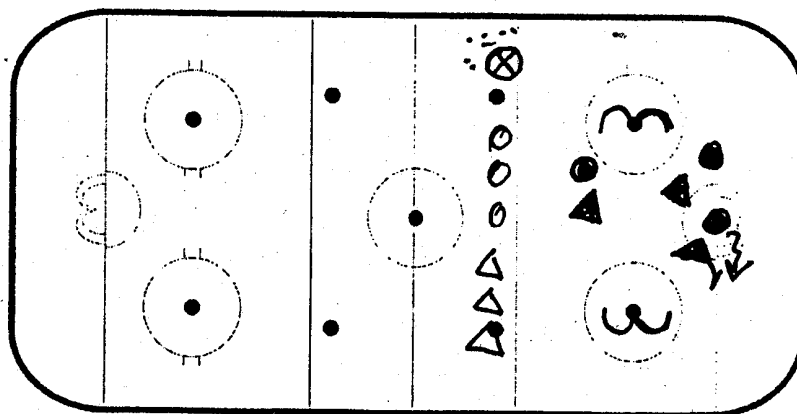
6) 3-3 s dohruslováním

Střední útočník z útočící trojice rozehrává na bránícího útočníka, který stojí na vrcholu kruhů, k němu patří 2 obránci jsou připraveni ve středním pásmu. Útočící hráči si najedou na přihrávku od bránícího útočníka. Ten rozehrává a útočící trojice jede 3-2, rozehrávající bránící útočník dohrusluje tuto situaci na 3-3. Po zakončení může na signál trenér přihrát další kotouč a následuje 2. akce 3-3 ve třetině.

7) 3-3 hra na malém prostoru

Důraz na osobní obranu, osobní souboje, rychlá střelba, uvolnění se na malém prostoru

Herní koncepce týmu ČR „17“ 2000/2001

Trenér – B. Kopriva

Filozofie výběru do NM (systém výběru, preference hráčů, využívání informací od klubových trenérů a od pozorovatelů)

Nosným ročníkem reprezentace „17“ je ročník 1984. Podíváme-li se na soupisky mužstev extraligy juniorů a dorostu na sezónu 2000/2001 zjistíme, že máme k dispozici celkem při součtu z obou skupin 26 brankářů, 109 obránců a 154 útočníků. Porovnáme-li jednotlivé skupiny jsou počty obránců a brankářů přibližně stejné, poměrně velký rozdíl je v počtech útočníků kde je u útočníků ve skupině B téměř o 30 hráčů více.

Na základní soustředění v červenci 2000 bylo pozváno 30 hráčů a 5 brankářů. Od té doby bylo dále vyzkoušeno dalších 12 hráčů především na doporučení oddílových trenérů a výsledků pozorování skupiny pozorovatelů, která začala působit od sezóny 2000/01. Zde je třeba uvést, že ne vždy doporučení oddílových trenérů byla zcela objektivní /spíše hráči doporučení tímto způsobem se dále neprosadili/.

Základní kostra mužstva samozřejmě vychází z reprezentace 16 z předchozí sezóny, preferováni jsou především hráči, kteří již stabilně hrají za juniory, což se potvrdilo na poslední akci při utkáních s Finskem. Do mužstva dále patří 2 hráči, kteří v současnosti také nastupují v extralize dospělých.

Na závěr této kapitoly uvádíme, že z kádru na poslední akci (3 utkání s Finskem) bylo 11 hráčů, kteří hrají extraligu juniorů. Z výsledků pozorování sledovatelů reprezentace r. 84 uvádíme, že z 64 pozorování těchto hráčů k dnešnímu dni, která jsme obdrželi, dostali hráči jen ve 12 případech známku - jinak byli vždy hodnoceni známkou nejvyšší. Na základě těchto pozorování budou do příštích akcí pozváni další hráči o kterých už máme určitou představu a kteří se vícekrát objevili v hodnoceních velmi kladně.

Nominace brankářů je prováděna na základě doporučení brankářské komise, příležitost dostalo celkem 7 brankářů.

Koncepce hry NM a zkušenosti z mezinárodních akcí

Zkušenosti z mezinárodních akcí a především neuspokojivé výsledky s některými „papírově“ slabšími soupeři ukázaly, že je nezbytné stanovit jasná nezbytná koncepční pravidla hry NM a to nejen z hlediska systému obrany v jednotlivých pásmech, ale i z hlediska překonávání velmi organizované obranné hry soupeřů ve SP a především v OP. Dále se jedná o hru při početní převaze a naopak při vlastním oslabení.

Utání se Švýcary a Němci ukázala, že kromě podstatného zlepšení individuálních činností jednotlivců, především bruslení, agresivity i střelby, dokáží tato družstva hrát velmi organizovaně, dodržují daný systém po celý průběh utkání. Tato herní disciplína nám často způsobovala velké problémy a spíše docházelo k našim individuálním chybám, hra ztrácela přesnost a stala se příliš individualistická.

Hráč, kteří přicházejí na jednotlivé akce patří většinou mezi klíčové hráče mužstev a od nich se očekává, že budou v klubech utkání rozhodovat - to je jistě správné. Na druhé straně se v utkáních v reprezentaci musí rychle přeorientovat, což není pro ně vždy snadné a také proto, že je od nich vyžadováno něco jiného.

V utkáních, která jsou vyrovnaná, je nutné dodržovat úkoly dané systémem hry a to většinou po celý průběh utkání, a to činí potíže.

Po všech těchto zkušenostech jsme došli k závěru, že je třeba hrát takový systém, který je většině hráčů nejbližší, který většina praktikuje v klubech a umožní hráčům co největší míru seberealizace při zachování prvků, který daný systém tvoří účinným.

Po vyhodnocení utkání v kategorii 16 nebo na prvních dvou akcích 17 a po pohovorech s hráči jsme se rozhodli praktikovat koncepci hry v základním rozestavení 2 - 1- 2. Staženým hráčem je ve většině případů SÚ. Toto rozestavení umožňuje velkou variabilitu na rozestavení 1 - 4 a 1 - 3- 1. Toto rozestavení se s malou obměnou využívá při hře v oslabení ať už 1-1-2, nebo 1-3.

Na poslední akci se tato koncepce ukázala jako účinná, ale teprve další akce ukáží všechny přednosti i nedostatky. Největší problémy jsme z touto koncepcí měli při hře ve vlastním pásmu, kdy nás soupeř dostal pod tlak. Zde vstupují další vlivy - hra 1-1, odstávování hráčů (velmi účinné), které se stává velkou zbraní proti zhuštěné obraně.

Individuální nedostatky ve hře této věkové kategorie, návrhy na jejich odstranění a příklady cvičení

Porovnáme-li z hlediska bruslařských schopností naše hráče např. se Švýcarskem, určitě jsou naši hráči lepší v „rovinové rychlosti“. To znamená, že pokud mají prostor v nástupu do akce, jsou schopni rychlého přechodu z OP přes SP do UP. Narazí-li ovšem na organizovanou obranu, kde se manévrovací prostor velmi sníží, bruslařská přednost se ztrácí a dá se říci, že v bruslení - v manévrování a startech na krátkou vzdálenost - se bruslení vyrovnává a někdy nás i soupeř předčí. Z toho se dá usuzovat, že v přípravě soupeřů, je daleko ve větší míře uplatňován nácvik bruslení na malém prostoru s krátkým, ale maximálním silovým úsilím dolních končetin. Toto vše je dále podmiňováno vhodnou silovou přípravou. Také nácviky herních situací 1-1 na malém prostoru, které jsme mohli při trénincích sledovat, byly prováděny s mezním úsilím, hráči šli do sebe velmi agresivně, nikdy jsme však neviděli nějakou nevraživost, či oplácení např. holí.

Chceme říci, že právě v bruslařských schopnostech nás tato družstva nejvíce překvapila.

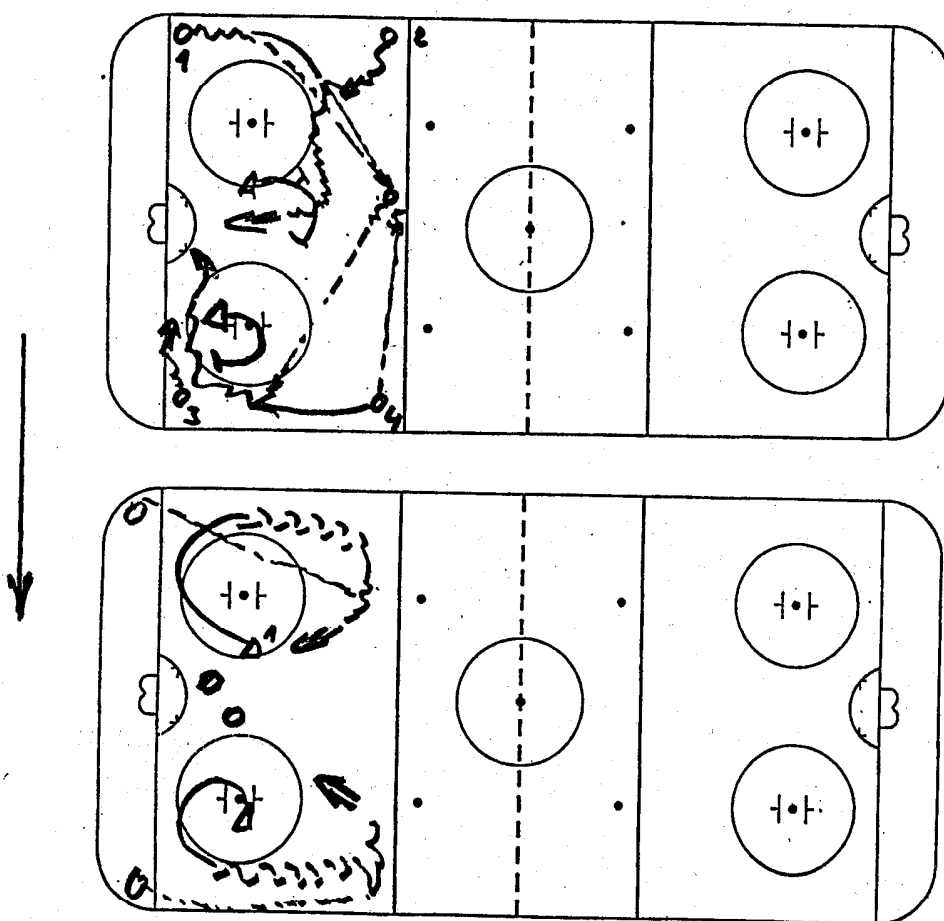
Druhým největším překvapením byly střelba. Naši hráči, pokud provádějí střelbu bez odporu s dostatečným časem na přípravu, dokáží i v této věkové kategorii velmi kvalitně vystřelit. Jakmile se mají velmi rychle a vystřelit z nějakého nečekaného postavení, pak razance a přesnost střelby rychle klesá. Slabinou byla střelba bez přípravy a střelba obránců ne ani tak z hlediska razance, ale spíše rychlostí její přípravy a přesnosti střelby. Také reakce na soupeře, pokud používal chytání střel ať už lehnutím či pokleknem nebo vložením hole, byla pomalá.

Domníváme se, že je nutné nácvik střelby provádět ve větší míře s určitým tlakem na hráče jak dobruslováním, tak nečekaným tlakem čelním, který nutí hráče rychle změnit směr vedení kotouče před střelbou. Současně také hledat volný prostor pro proniknutí kotouče na branku (obstřelování hráčů, střelba přes ležícího hráče, snížit tedy v přípravě procento střelby hladké, která se nejvíce používá.

Dále je nutné se zmínit o přihrávkách a zpracování nepřesných přihrávek. Současná pravidla umožňují dlouhou přihrávku až na druhou modrou. Pokud má být takováto přihrávka překvapivá, musí být především včasná a prudká a s tím jsme měli problémy. Také finální nahrávky v situacích 2-1 nebo přihrávky zpoza branky neměli potřebnou přesnost, neboť rušivé a nečekané překážky (hůl, brusle, lehnutí) nedokázali hráči včas předvídat, že se v těchto situacích objeví. Osvědčená žabka, či prudká změna vedení kotouče a následná přihrávka se objevovali jen zřídka.

Zpracování kotoučů a to především ne zcela přesných je další individuální činností, která nabývá na významu. Jedná se o zakládání útoku v OP, kde řada kotoučů jde po mantinelech ve zhuštěném SP, přenášení hry vysokými kotouči a v dalších situacích, kdy není možné použít přesnou přihrávku. A právě zpracování těchto kotoučů nebylo na dobré úrovni.

Nejčastěji používaná cvičení, kdy je střelba prováděna bez odporu se ukazují stále lepší a těsnější obranou jako málo efektivní. Toto je příklad cvičení, kdy je navozován částečný odpor na střelající hráče. Postup cvičení: hráči s kotouči rozestavění dle schématu. U1 začíná akci, výměna kotouče s U5 – střelba, U4 přihrává U5, který mu vrací kotouč – střelba, následuje střelba U2, pokračuje U3 vyjetím z rohu, U5 zakončuje samostatným nájezdem. Obránci zajišťují odpor najížděním, chytáním před brankářem stíní a dorážení dva útočníci.

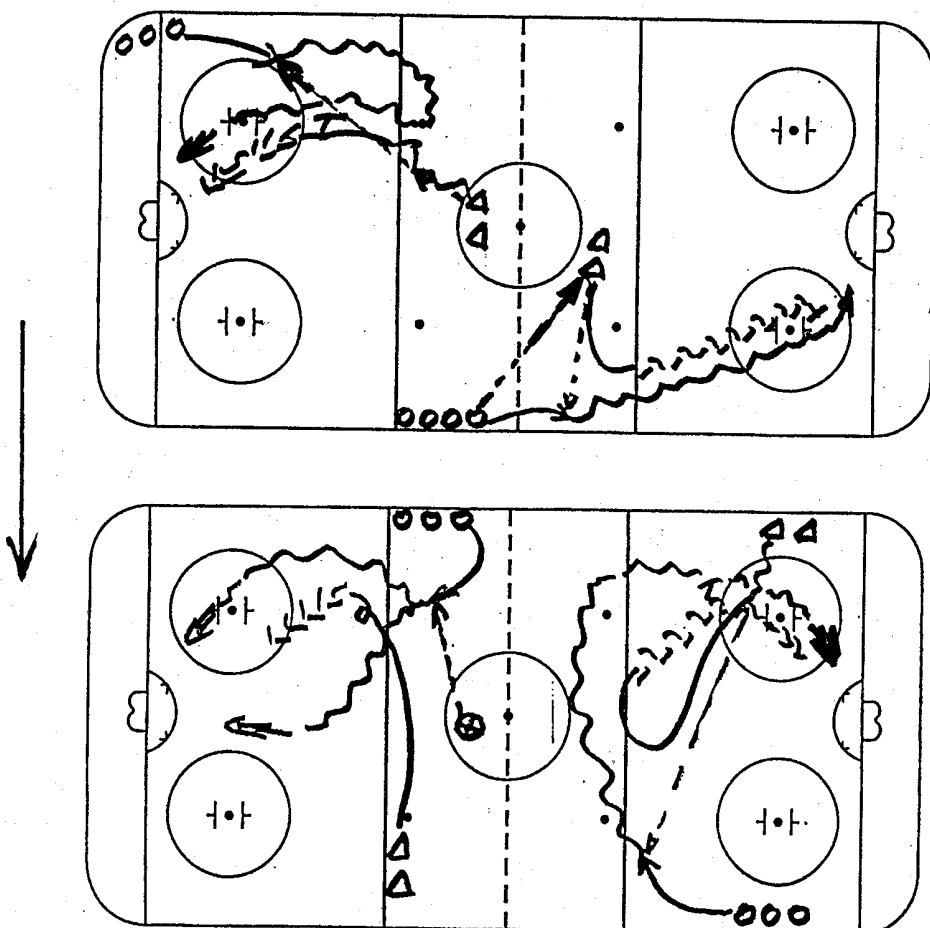

Situace 1-1

– obě cvičení začínají ve SP, úkolem obránců je odhadnout úmysl útočníka kam pojede a především mu nedovolit dostat se na střední osu a tím přímo na branku

Cvičení – obr. 1 – úkol nenechat hráčů „rozjet“

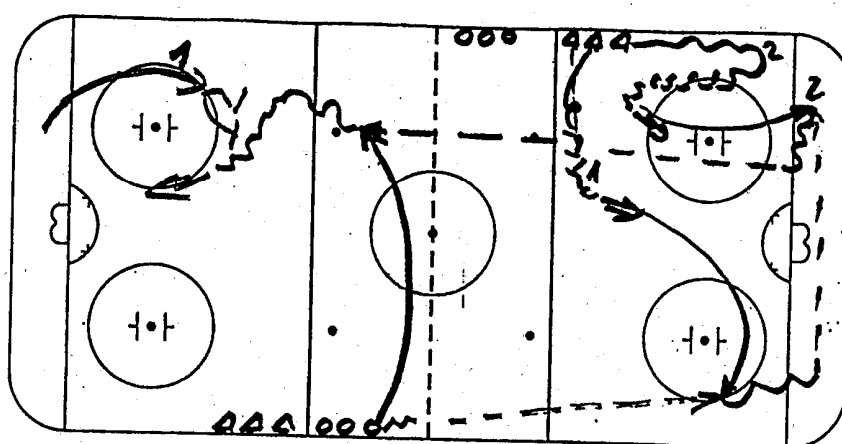
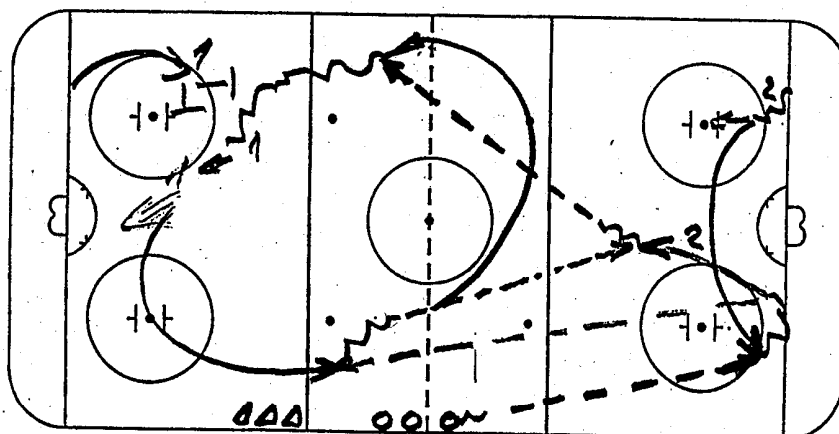
Cvičení – obr. 2 – útočník má možnost nabrat rychlost

Jedním z dalších nedostatků obránců je včasná a prudká dlouhá přihrávka – postup cvičení zaměřeného na dlouhou přihrávku:

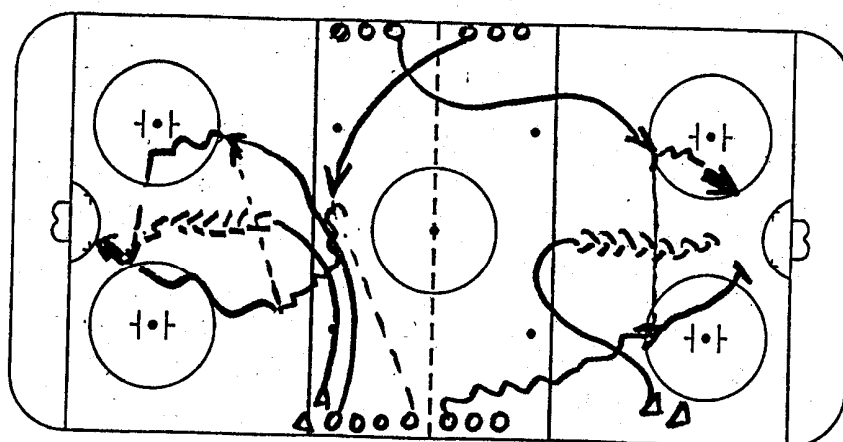
cvičení zahajují současně obránci 1 a 2, obránce 1 po střele si jde pro kotouč od útočníka 1, přihrávka O2 a ten dává dlouhou U1 ten je částečně blokován O1 z druhé strany, U1 zakončuje a znovu si najíždí. Mezitím O 2 přejíždí na druhou stranu viz. obr.2 pokračování a dostává ze skupiny útočníků kotouč, ten přihrává k modré čáře U1 ten mu vrací a U1 si najíždí velkým obloukem ve SP a dostává kotouč od O2, opět je částečně blokován O1 z druhé strany

Cvičení probíhá z obou stran současně.

Cvičení zaměřené na správné rozhodnutí, na kterou stranu bránit

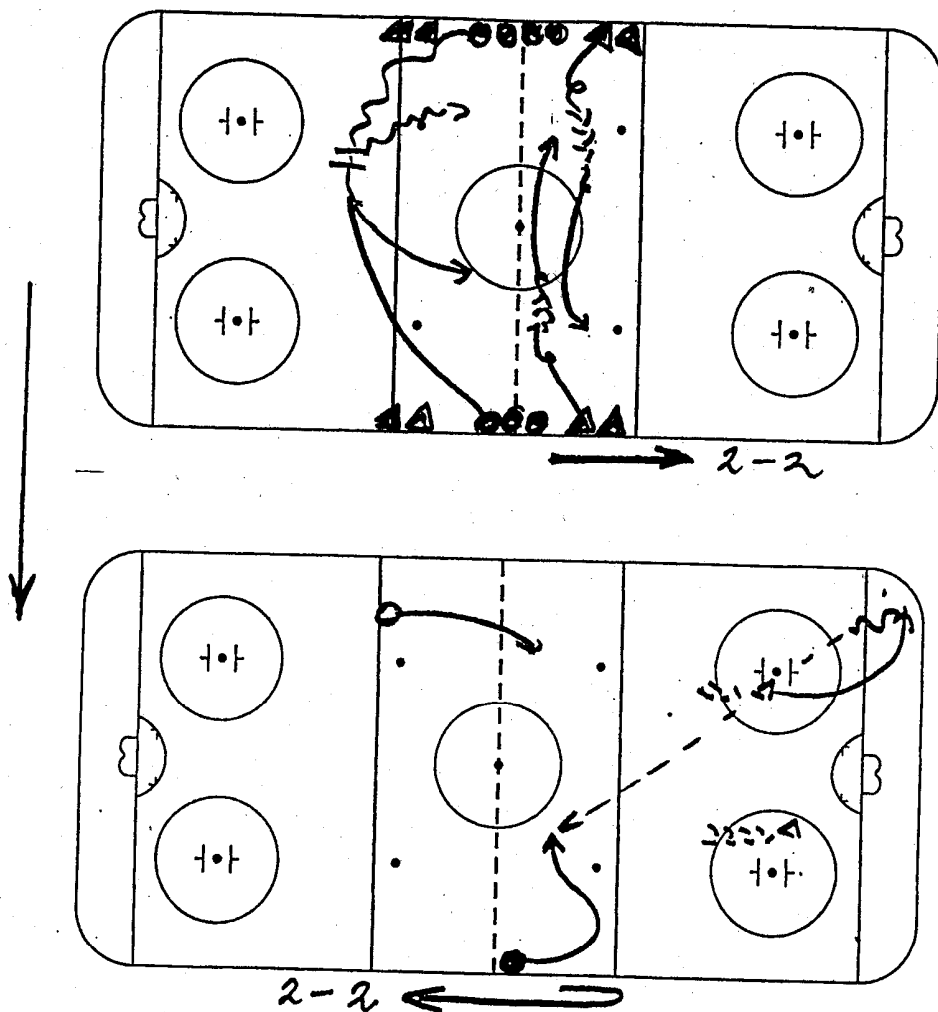
Neopustit brzo osu hřiště tak , aby se situace rozhodovala v blízkosti branky a zde reagovat podle situace – zda-li nechat hráče s kotoučem brankáři
 - jít proti hráči s kotoučem a zamezit přihrávce na volného hráče

Herní situace 2-2

Průběh cvičení:

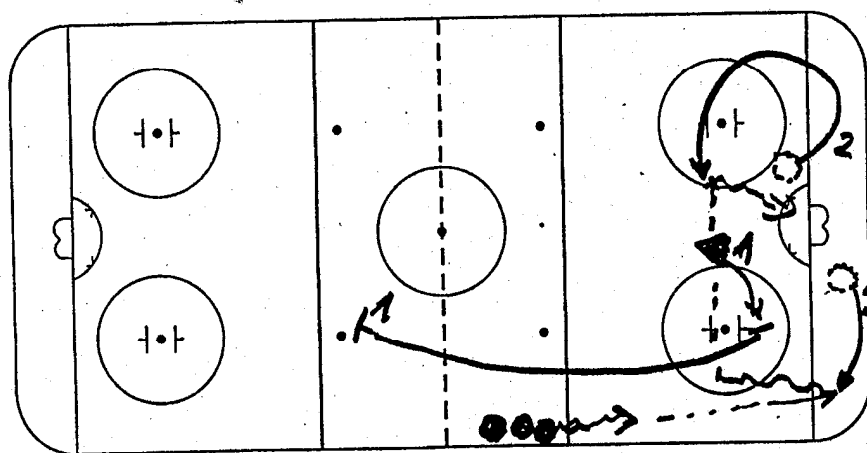
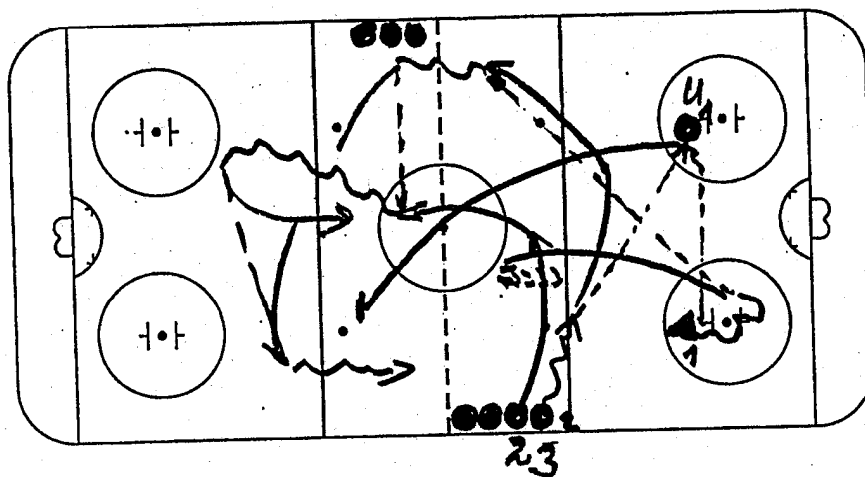
cvičení začíná překřížením hráčů a přenecháním kotouče (útočníci), po zrychlení a překonání modré čáry mohou obránci startovat do bránění a to přejetím na své posty, probíhá situace 2-2 ve třetině - zatížení se volí max. 20s, případně další kotouč - na signál si jde jeden z obránců pro kotouč a rozehrává další dvojici útočníků najetých z druhé strany a jde se opět 2-2

Dobruslování

Průběh cvičení:

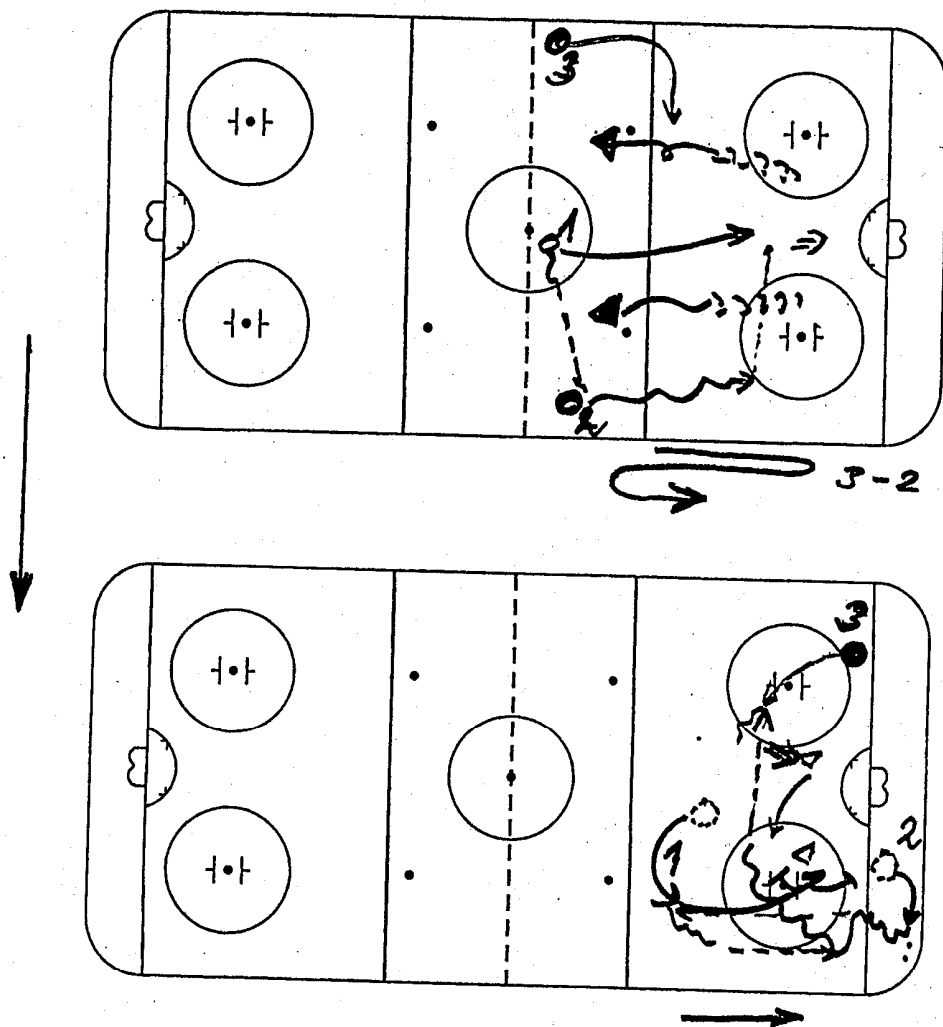
dva útočníci U2, U3 startují přihrávají na U1, ten dává O1, najíždějí si a vyměňují kotouč, za nimi startuje U1 až na hranici druhé modré a napadá útočníka s kotoučem, U2 a U3 jej přehrávají, současně do bránění vjíždí O1 a jde do situace 2-1, po zakončení dostává U3 kotouč do rohu od skupiny útočníků a dále přijíždí U1, který provádí blokování O1 a U2 + U3 zakončují v blízkosti branky

Herní situace 3-2

Průběh cvičení:

jedná se o opakovanou situaci 3-2, nejprve ze SP, znovu najetí U1 a U3, výměna kotoučů mezi U2 a U3, U1 provádí blokování obránce, což umožní vyjetí U2 a dohrání akce v situaci 2-1

Herní koncepce týmu ČR „18“ 2000/2001

Trenéři – J. Kalous, Z. Čech

Systémová koncepce hry u mužstva 18-ti letých vychází z předchozích dvouletých zkušeností práce u tohoto týmu, kdy se v průběhu dvou sezón vystřídalo u týmu mnoho hráčů, jejichž herní role v týmu byly velmi odlišné. Tzn. od herní volnosti až po striktní dodržování taktických pokynů a to i na úkor vlastního rozhodování a řešení situací jak útočných tak obranných.

V minulých dvou letech se systém hry u tohoto týmu přizpůsoboval podle toho, kteří hráči převažovali vždy v tom či onom momentálním výběru na příslušnou akci. Tzn., že se střídalo bránění s LKÚ a SÚ podle toho, co hráli pozvaní hráči v klubech.

Důvodem tohoto střídání herního systému bylo také to, že jsme si chtěli ověřit, jaký systém bude v mezinárodní konfrontaci úspěšnější resp. to, jaký systém budou hráči schopni lépe dodržet a především to, jaká "kvalitativní skupina hráčů" bude ten či onen systém hry hrát a na jaké úrovni.

Po vyhodnocení akcí z hlediska úspěšnosti obrany a naopak z hlediska počtu obdržovaných branek se ukázal jako nejúspěšnější systém hry s bránícím LKÚ.

Základem - kvalitativní úroveň hráčů

- Schopnost adaptace na mezinárodní úroveň z hlediska:
 - Individuálního a kolektivního projevu hráčů
 - Individuální schopnosti a dovednosti v konfrontaci mezinárodního hokeje
- Schopnost plnit taktické pokyny

Z hlediska útoku:

Určité herní varianty řešení situace (signály)

Založení útoku v OP, SP, ÚP

Řešení situace v ÚP, SP 2 - 1, 3 - 1, 3 - 2,

1 - 1, 2 - 2, atd.

Volnost řešení

Z hlediska obrany:

- Přesně určené role v obranném systému v ÚP, SP, OP
- Spolupráce a součinnost jednotlivých formací
- Odpovědnost jednotlivých hráčů

URČENÍ AKČNÍCH PROSTORŮ HRÁČŮ

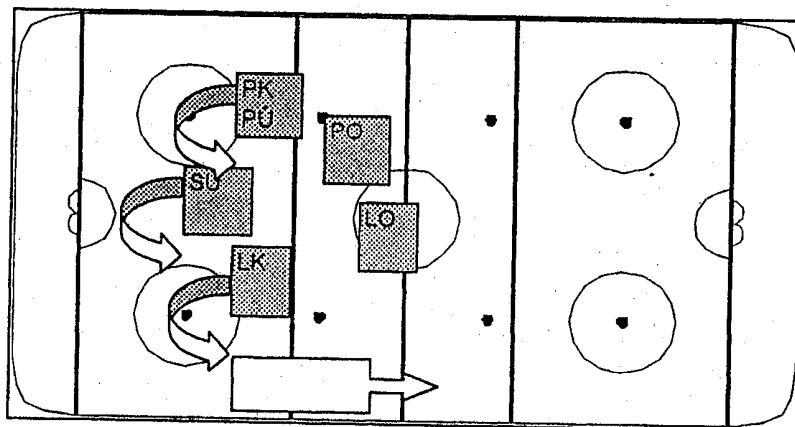
AKTIVNÍ PŘÍSTUP HRÁČŮ

KDY
KDE

ORIENTACE V PROSTORU

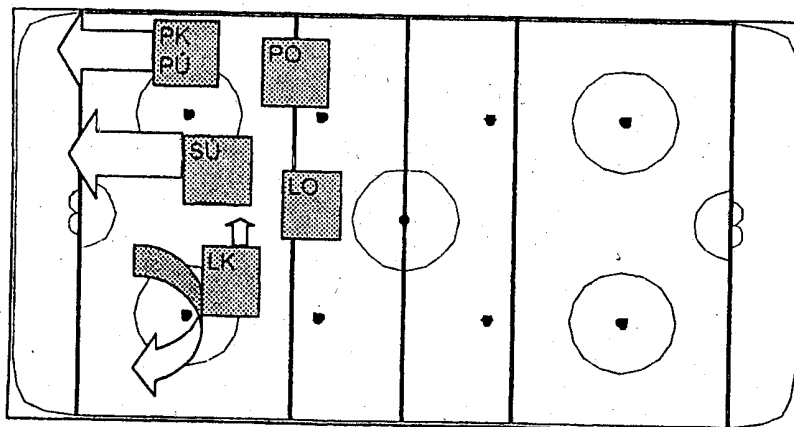
PŘEBÍRÁNÍ HRÁČŮ

ÚTOČNÉ PÁSMO

NAJETÍ SOUPEŘE
VYTLAČENÍ KE HRAZENÍ
OSOBNÍ SOUBOJ - ODEBRÁNÍ KOTOUČE

AKTIVNÍ (AGRESIVNÍ) FORČEKING

CHYBY !!!!!!!

PROPADÁVÁNÍ BEKŮ
NEDOBRSLENÍ ÚTOČNÍKŮ

BREJKY

Systém hry :

Základní rozestavení 2 - 1 - 2 nebo 1 - 2 - 2 se SÚ na ose s přechodem na rozestavení 1 - 4 viz. nákres.

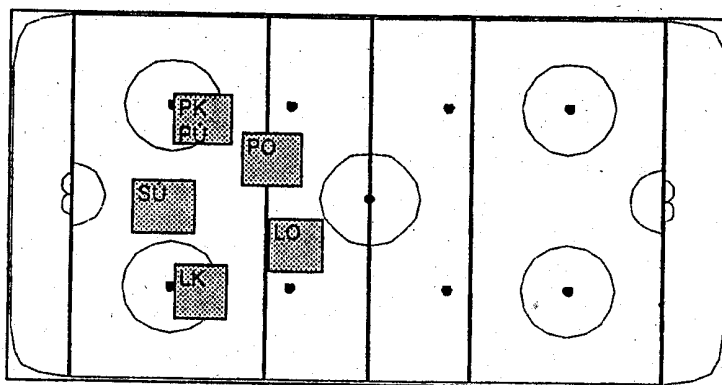
OBRANA FÁZE PŘESNÉ URČENÍ ODPOVĚDNOSTI A SPOLUPRÁCE

PROBLÉM ČTENÍ HRY A SCHOPNOSTI ŠAMOSTATNÉHO
ŘEŠENÍ SITUACE

SYSTEM HRY 5 - 5

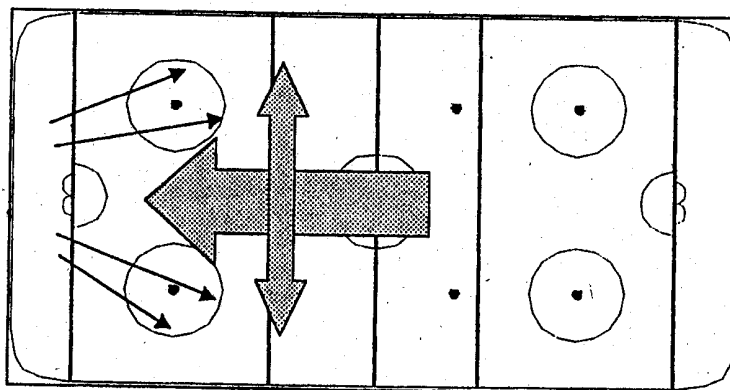
ZÁKLADNÍ ROZESTAVENÍ

ZÓNOVÁ OBRANA 1 - 2 - 2

PRINCIP ZPOMALENÍ A VYTLAČENÍ ÚTOKU KE HRAZENÍ

KONCENTRACE OBRANY OSA HRÍŠTĚ → MANTINEL

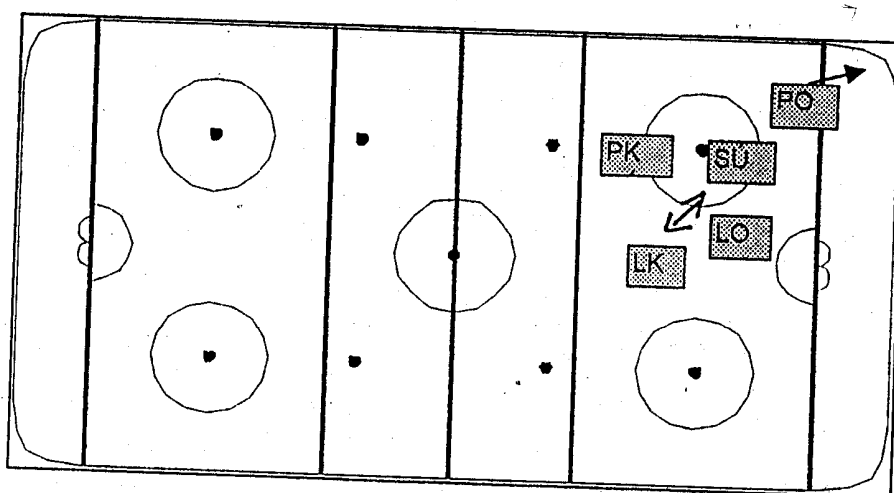
HRA V OP

AGRESIVNÍ
ZÓNOVÁ

RYCHLÝ PŘÍSTUP
PŘEDBRANKOVÝ PROSTOR

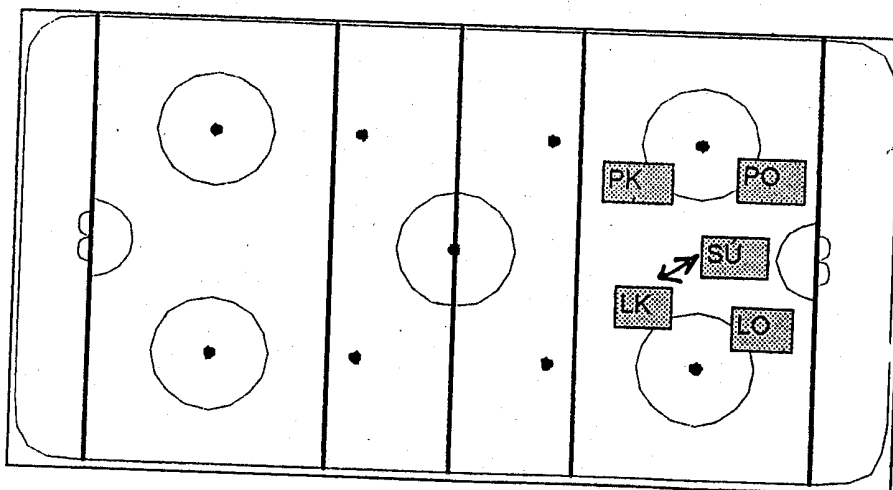
CHYBA OBRÁNCŮ

PŘEDBRANKOVÝ PROSTOR
HLÍDAJÍ BRANKÁŘE

ZÓNOVÁ OBRANA

VOLNÉ PROSTORY U HRAZENÍ

Filozofie výběru hráčů do NM ČR 18

Odlišná od ČR 16,17

- Především se liší role hráčů v týmech (dorostenecká kategorie – vůdčí role)
- Juniorská kategorie – nutnost se prosadit do základního kádru, nutnost hrát rozhodující okamžiky v utkáních (přesilové hry, oslabení, prodloužení, závěrečné power play apod.

Podle statistiky počet hráčů roč.1983 (event.1984), který tvoří letošní, a kteří zasáhli do hry v letošním ročníku juniorské extraligy je 165, z toho 14 brankářů, 53 obránců a 98 útočníků.

Vezmeme – li v úvahu, že někteří hráči neodehráli ani čtvrtinu zápasů, natož aby hráli stabilně již výše zmiňované rozhodující chvíle utkání, vychází nám relativně nízký počet hráčů, z kterých je možné vybírat.

Velmi důležitá je pro trenéry NM spolupráce s oddílovými trenéry, kteří mají své hráče pod každodenní kontrolou a kteří konzultují a doporučují hráče do NM. Také sledování hráčů pozorovateli potvrdilo, že v systému výběru hráčů do NM 18letých se shodují doporučení klubových trenérů s doporučením pozorovatelů ČSLH a pokud se objeví hráč, který na sebe výkonnostně upozorní, je na základě těchto doporučení vyzkoušen a příležitost v NM vždy dostane.

Shrneme – li výše uvedené poznámky, je při výběru do NM na rozhodující akce určující tzv.

PROFIL HRÁČE

VÝKONNOSTNÍ

Vlastní pozorování (subjektivní)
Statistiky (objektivní)
Vytížení hráče (podíl na výkonnosti týmu)
Individuelní vybavení hráče (bruslení, technika, herní myšlení.....)

CHARAKTEROVÝ

Chování a jednání
(pod tlakem, osobní újmy.....)
(veřejné vystupování)
Herní disciplína
Herní pojetí (indiv./kolektivní)

KOMPLEXNÍ POHLED NA HRÁČE

Sociální zázemí
Trénink
Zápasové vytížení
Životospráva
Škola
Atd...

Individuální nedostatky ve hře této věkové kategorie

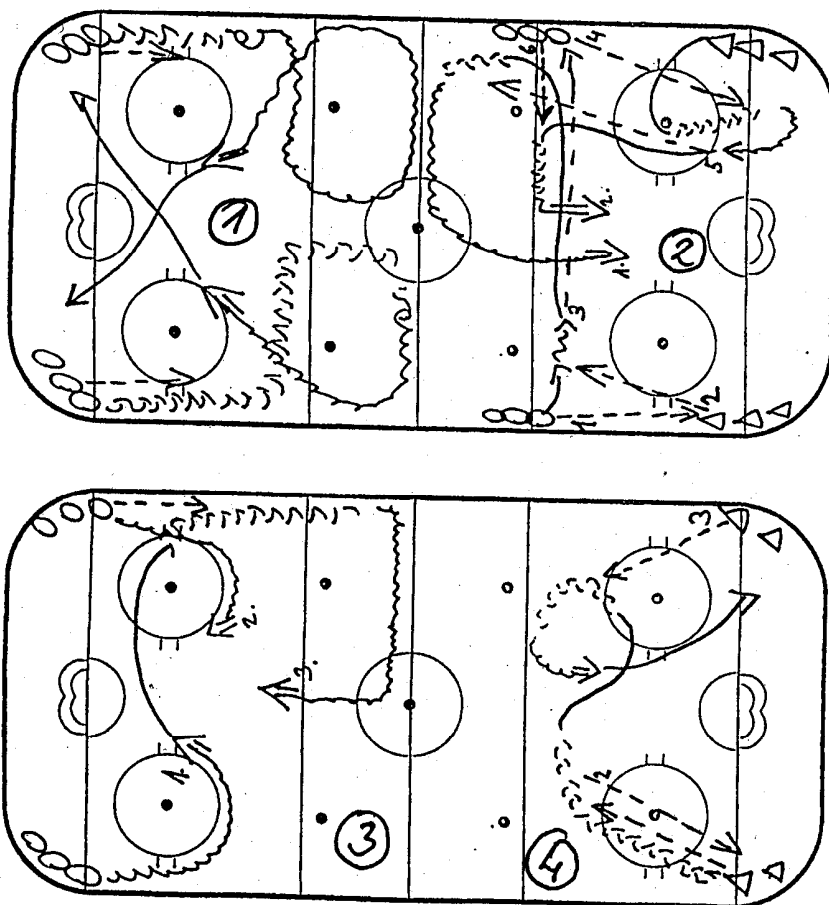
Velké individuální rozdíly

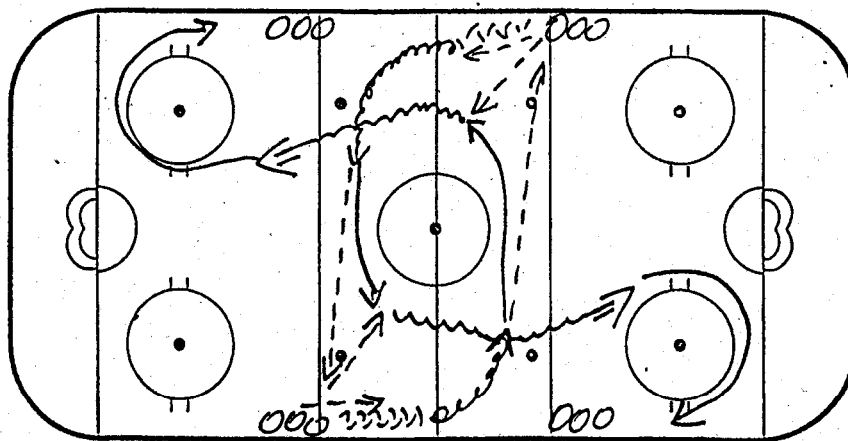
Jednotliví hráči jsou různě vybaveni jak fyzicky, tak i psychicky. To se samozřejmě odráží ve hře, v herním pojetí a ve schopnosti se s jednotlivými nedostatky vyrovnat a pracovat na jejich odstraňování.

Trenéři ČR 17 jasně formulovali hlavní nedostatky našich hráčů v porovnání s hráči soupeřů ze zahraničí, tak že je nebudeme opakovat. Dále bychom chtěli upozornit na další **VELKÝ NEDOSTATEK**, a tím je způsob hry do těla, který je z naší strany prováděn často pouze pomocí nedovolených zákroků. To vede k častému vylučování hráčů a k oslabování celého týmu. Nejčastěji se setkáváme s držetím soupeře, s nedovolenou hrou vysokou holí a s hákováním.

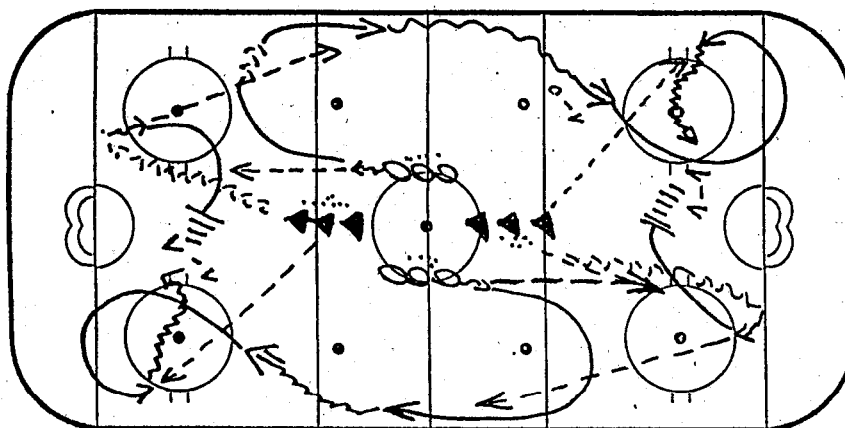
Příklady cvičení, používaných v této kategorii

Cvičení na zapracování

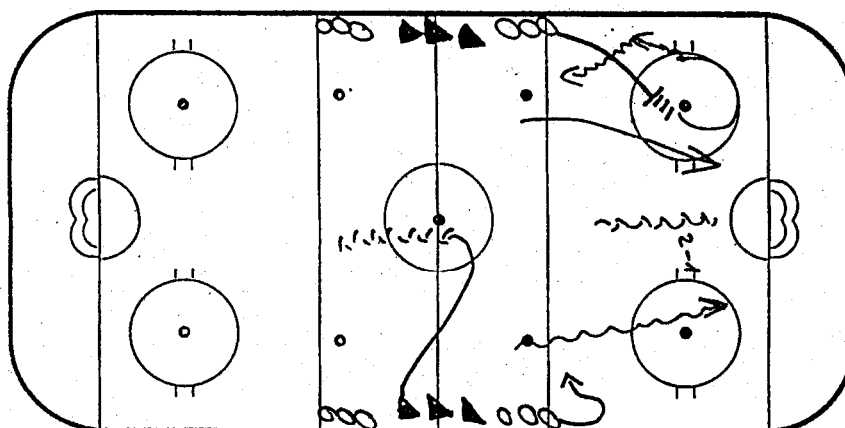

1-0 → 1-1

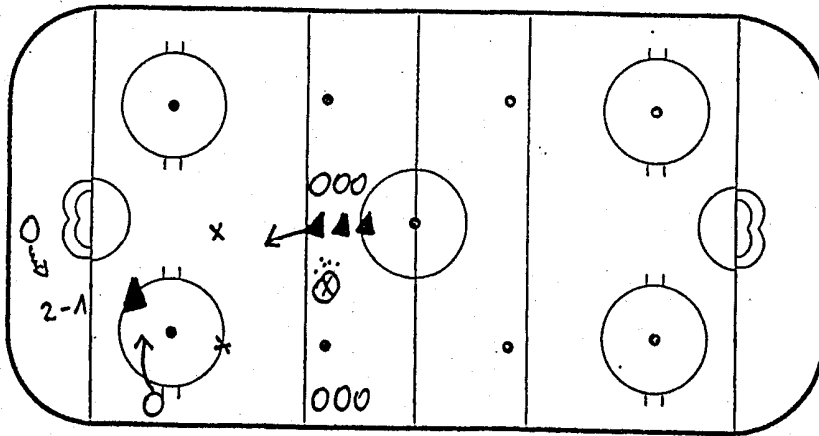
2-1 → 2-2

- bránící hráč se po získání kotouče stává útočícím

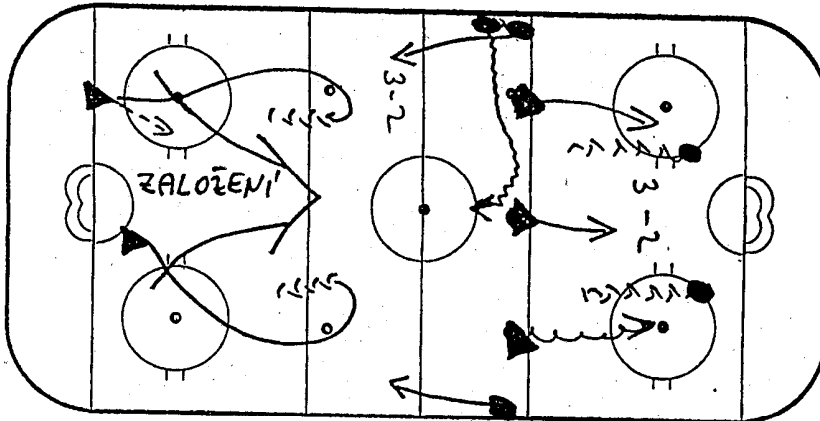

2-1 → 2-2

- 2. bránící hráč doskakuje na 2-2

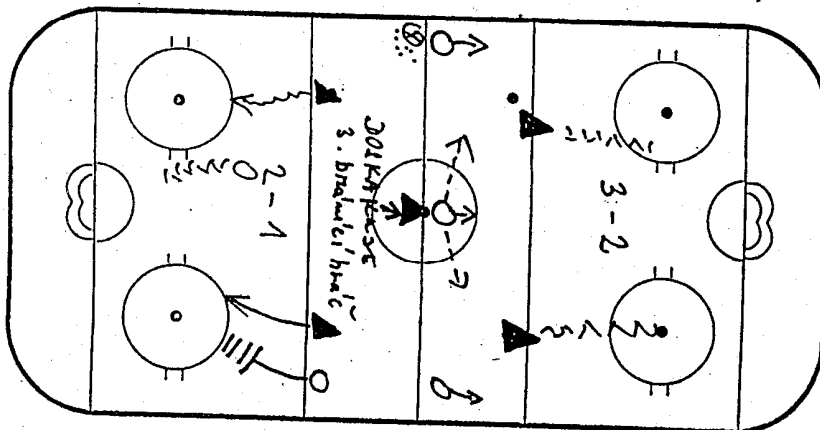

2x 3-2

2-1 → 2-2 + 3-2 → 3-3

- do rovnovážného stavu bránící hráč dojíždí

3-2 → 3-3

- poslední hráč bekčuje /dobrusluje/

